

Sygn. akt *XVII AmE 139/21*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 14 marca 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o.)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (dawniej: (...) sp. z o.o.) i (...) S.A z siedzibą w K.

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. w W. (dawniej: (...) sp. z o.o.) od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 11 maja 2020 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o.) na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o.) na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt XVII AmE 139/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 11 maja 2020 r., znak: (...), na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po rozpoznaniu wniosku (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego pod adresem S. (...), (...)-(…) K., stwierdził, że wstrzymanie przez przedsiębiorstwo (...) sp.

z o.o. z siedzibą w W., przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K., dostarczania energii elektrycznej w dniach od 27 do 31 grudnia 2019 r. do obiektu zlokalizowanego pod adresem S. (...), (...)-(...) K., było nieuzasadnione.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji

1. błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 6b ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku — Prawa energetycznego [Dz.U.2020.833 t.j. z dnia 2020.05.11] polegający na błędnym ustaleniu, że Odbiorca na dzień dokonania wstrzymania dostawy energii elektrycznej nie zwlekał z zapłatą należności za dostarczoną energię elektryczną w oparciu o fakturę VAT nr (...) na kwotę 237 950,36 zł, w sytuacji, gdy do dnia dzisiejszego przedmiotowa faktura VAT nie została uregulowana przez Odbiorcę. Wpłaty z dnia 6 listopada 2019 roku (Pozwany błędnie ustalił, że miał miejsce przelew z dnia 5 listopada i 27 listopada 2019 roku zostały zaksięgowane przez Powoda na zaległości Odbiorcy w następujący sposób:

- Faktura VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku - Przelew o tytule "/ (...)" z dn. 27 listopada 2019 roku rozliczona kwota: 56 315,37 zł,
- Faktura VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku - Przelew o tytule "/ (...)" z dn. 27 listopada 2019 roku - rozliczona kwota: 90 078,92 zł,
- Faktura VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku - Przelew o tytule "/ (...)" z dn. 27 listopada 2019 roku - rozliczona kwota: 90 078,92 zł,
- Faktura VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku - Przelew o tytule "/ (...)" z dn. 6 listopada 2019 roku - rozliczona kwota: 236 473,21 zł,

2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawa energetycznego (Dz.U.2020.833 t.j. z dnia 2020.05.11) poprzez przyjęcie, że spełnione zostały przesłanki do wszczęcia postępowania w oparciu o skargę z dnia 4 grudnia 2019 roku, w sytuacji, gdy na dzień 4 grudnia 2019 roku nie istniały przesłanki do wszczęcia postępowania, albowiem nie została spełniona przesłanka wstrzymania dostawy energii elektrycznej przez Pozwanego, co powinno prowadzić do umorzenia postępowania wszczętego na podstawie skargi z dnia 4 grudnia 2019 roku,

3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 6b ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawa energetycznego (Dz.U.2020.833 t.j. z dnia 2020.05.11) poprzez błędne przyjęcie, iż:

Powód nie dochował należytej staranności w zakresie określenia podstaw wstrzymania dostaw energii elektrycznej, w sytuacji, gdy Powód dokonał kompleksowego rozliczenia należności za zużytą przez Odbiorcę energię elektryczną za okres od 1 lipca 2019 roku, poprzez uwzględnienie w treści faktur korygujących podwyższenia ceny jednostkowej netto za MWh w związku z wystąpieniem istotnych warunków rynkowych polegających na stałym wzroście cen energii w roku 2019 w oparciu o zapisy Rozdziału 2 pkt 7 Ogólnych Warunków Umowy (OWU). Istotna zmiana warunków rynkowych spowodowała, że w wyniku realizacji Umowy doszło do braku ekwiwalentności świadczeń stron Umowy, w związku z czym Powód w celu zachowania tejże ekwiwalentności zmuszony był do skorygowania ceny energii elektrycznej określonej w Umowie w oparciu o ww. postanowienia OWU. Powód wysokość ceny jednostkowej netto ustalił w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku — Prawo energetyczne oraz Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 roku w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną [Dz.U.2019.503 z dnia 2019.03.15]. Podstawę jednostronnej zmiany ceny energii elektrycznej stanowią postanowienia OWU, na których treść Odbiorca wyraził zgodę.

Podnosząc powyższe zarzuty odwołujący wniósł o:

1. uchylenie w całości zaskarżonej decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 11 maja 2020 roku w sprawie o znaku: (...);
2. zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł;
3. rozpoznanie sprawy na rozprawie, także pod nieobecność Powoda.

Ponadto odwołujący wniósł o:

1. zaliczenie w poczet materiału dowodowego akt sprawy administracyjnej, zakończonej wydaniem zaskarżonej decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 11 maja 2020 roku w sprawie o znaku: (...);
2. przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do niniejszego odwołania:
 - faktury VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku;
 - faktury VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku;
 - faktury VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku;
 - faktury VAT nr (...) z dnia 1 października 2019 roku

na okoliczności wskazane w treści niniejszego odwołania, w szczególności na okoliczność: istnienia wierzytelności pieniężnych Powoda w stosunku do Odbiorcy (Uczestnika), na rzecz którego Powód dokonał sprzedaży energii elektrycznej, na które została zaksięgowana wpłata Odbiorcy z dnia 6 listopada 2019 roku oraz z dnia 27 listopada 2019 roku;

oraz opracowania Powoda zatytułowanego „Zmiany ceny energii elektrycznej na Towarowej Gieldzie Energii”

na okoliczności wskazane w treści niniejszego odwołania, w szczególności na okoliczność wystąpienia przesłanek do aktualizacji ceny energii elektrycznej do warunków rynkowych;

3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka, w osobie P. Z. - Pracownika zatrudnionego u Powoda - na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odwołania, w szczególności na okoliczność: prowadzenia przez Powoda działań windykacyjnych w stosunku do Odbiorcy w celu odzyskania należności pieniężnych za sprzedaną energię elektryczną, istnienia wierzytelności pieniężnych w stosunku do Odbiorcy (Uczestnika), na rzecz którego Powód dokonywał sprzedaży energii elektrycznej, sposobu rozliczenia wpłat Odbiorcy z dnia 6 listopada 2019 roku oraz z dnia 27 listopada 2019 roku, kalkulacji ceny energii dla Powoda przed zawarciem umowy z Odbiorcą (Uczestnikiem) oraz na potrzeby podwyższenia stawki jednostkowej za dostarczanie energii elektrycznej na rzecz Odbiorcy w okresie od lipca 2019 roku do końca grudnia 2019 roku, wpływu regulacji prawnych krajowych oraz unijnych na wzrost ceny energii elektrycznej, procentowego wzrostu kosztów zakupu energii oraz certyfikatów, które miały wpływ na określenie ceny jednostkowej energii elektrycznej stanowiącej podstawę rozliczeń z Odbiorcą (Uczestnikiem) w okresie od lipca 2019 roku do końca grudnia 2019 roku; wystąpienia „istotnej” zmiany warunków rynkowych na Towarowej Gieldzie Energii, które miały wpływ na podwyższenie ceny jednostkowej energii elektrycznej stanowiącej podstawę rozliczeń z Odbiorcą (Uczestnikiem).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. oddalenie wniosków dowodowych powoda, bowiem okoliczności, na które zostały wniesione bezpośrednio wynikają z materiału zgromadzonego w aktach administracyjnych sprawy lub są nieistotne dla rozstrzygnięcia, z

wyjątkiem wniosku dotyczącego dopuszczenia dowodu z akt administracyjnych przedmiotowego postępowania oraz faktur wskazanych i załączonych do odwołania jako znajdujących się w aktach administracyjnych,

3. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego - zwolnienie, na podstawie art. 205⁵ § 3 Kpc, pozwanego od udziału w posiedzeniu przygotowawczym, gdyż z okoliczności sprawy wynika, że udział pełnomocnika będzie wystarczający, przy czym zdaniem pozwanego przeprowadzenie posiedzenia przygotowawczego w tej sprawie nie przyczyni się do sprawniejszego rozpoznania sprawy i zasadne jest skierowanie sprawy na rozprawę,
4. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowany (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł o:

1. oddalenie odwołania i utrzymanie w mocy Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 11 maja 2020 r., znak(...) w przedmiocie stwierdzenia, że wstrzymanie przez przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K., dostarczania energii elektrycznej w dniach od 27 do 31 grudnia 2019 roku do obiektu zlokalizowanego pod adresem S. (...), (...)-(...) K. było nieuzasadnione;
2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z:
 - a. historii rozrachunków z powodem z rachunku bankowego Spółki za okres 1.1.2018 - 16.07.2021 r. na okoliczność realizacji przelewów z dni 5 i 27 listopada 2019 r.;
 - b. faktur korygujących nr (...) i (...) na okoliczność zmniejszenia kwoty faktury wskazywanej przez powoda jako uzasadniająca wstrzymanie dostaw oraz na okoliczność licznych zmian w wyliczeniach oraz terminach płatności dokonywanych przez powoda również po rozwiązaniu łączącej strony umowy,
 - c. faktury nr (...) na okoliczność istnienia nadpłaty za sporny okres jaką powód powinien zwrócić Spółce.
3. zasądzenie od powoda na rzecz Spółki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;
4. rozpoznanie sprawy również pod nieobecność zainteresowanego lub jego pełnomocnika na rozprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 czerwca 2018 r. Wnioskodawca zawarł ze Sprzedawcą umowę sprzedaży energii elektrycznej dla biznesu, nr umowy (...) na czas oznaczony od 1 stycznia do 31 grudnia 2019 r. Umowa obejmowała zakup energii elektrycznej na potrzeby zasilania eksploatowanej przez Wnioskodawcę drukarni i przewidywała dokonywanie rozliczeń za energię elektryczną po stałej gwarantowanej cenie 244,60 zł/MWh netto. Tego samego dnia strony zawarły również aneks nr 1 do tej umowy. **/k. 15-19v, k. 20 akt adm./**

Pismem z dnia 23 maja 2019 r. Sprzedawca poinformował Wnioskodawcę o jednostronnej podwyżce ceny energii elektrycznej na 393,81 zł/MWh oraz wprowadzeniu opłaty handlowej w wysokości 9,99 zł. Zmiany te miały obowiązywać z mocą wsteczną od dnia 1 maja 2019 r. Sprzedawca nie przesłał Wnioskodawcy pisemnej informacji o prawie do wypowiedzenia umowy ani nie przedstawił metody kalkulacji nowej ceny. Jako podstawę przedmiotowych zmian Sprzedawca wskazał na klauzulę § 2 ust. 7 pkt 4 Ogólnych Warunków Umowy (załącznik nr 2 do umowy), w myśl której:

„Z zastrzeżeniem dalszych postanowień niniejszego ustępu oraz innych postanowień Umowy oraz OWU, cena netto za jedną MWh energii elektrycznej zostaje określona przez Strony w Cenniku lub Cenniku Sprzedawcy. Strony zgodnie postanawiają, że w przypadku: (...) 4. istotnej zmianie warunków rynkowych, cena sprzedaży energii elektrycznej

może ulec zmianie o kwotę równą sumie kosztów z powyższych tytułów. Zmiana ceny spowodowana opisanymi okolicznościami obowiązywać będzie od chwili zajścia powyżej wymienionych zmian, (...)". **/k. 21 akt adm./**

W dniu 24 maja 2019 r. Sprzedawca wystawił Wnioskodawcy korekty faktur szacunkowych za miesiące maj i czerwiec 2019 r. uwzględniające podwyższoną cenę jednostkową energii elektrycznej, tj. 393,81 zł/MWh. **/k. 22-25v akt adm./**

Pismem z dnia 31 maja 2019 r. Wnioskodawca skierował do Sprzedawcy reklamację, w której zakwestionował zasadność podwyższenia ceny energii elektrycznej, wskazując iż takie działanie Sprzedawcy jest sprzeczne z wynikającym z przepisów ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 2538 ze zm., „ustawa prądowa”) obowiązkiem stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne cen energii elektrycznej nie wyższych niż stosowane dla odbiorcy końcowego w dniu 30 czerwca 2018 r. Reklamacja została przez Sprzedawcę rozpatrzona negatywnie - pismo z dnia 17 czerwca 2019 r. **/k. 26-26v akt adm./**

Pismem z dnia 3 czerwca 2019 r. Sprzedawca skierował do Wnioskodawcy monit wzywający do uiszczenia kwot wynikających z ww. korekt faktur, pod groźbą wstrzymania dostarczania energii elektrycznej. Wnioskodawca uiszczył sporną kwotę w obawie przed poniesieniem strat wskutek odcięcia zasilania do swojego zakładu.

Jednocześnie w piśmie z dnia 14 czerwca 2019 r. zażądał on od Sprzedawcy skorygowania rozliczeń zgodnie z zasadami określonymi w ustawie prądowej, zastrzegając przy tym, iż zapłata spornej kwoty nie stanowiła uznania długu, gdyż została wymuszona „szantażem” przez Sprzedawcę. **/k. 27, k. 71-71v akt adm./**

Reklamacja została przez Sprzedawcę rozpatrzona negatywnie - pismo z dnia 3 lipca 2019 r. **/k. 76 akt adm./**

Pismem z dnia 25 lipca 2019 r. Wnioskodawca zwrócił się do Sprzedawcy o przedstawienie sposobu wyliczenia wysokości podwyżki ceny za energię elektryczną dokonanej jednostronnie przez Sprzedawcę w maju 2019 r. **/k. 76v-77 akt adm./**

Sprzedawca odmówił przedstawienia metody kalkulacji nowej ceny - pismo z dnia 6 sierpnia 2019 r. **/k. 79v akt adm./**

Pismem z dnia 19 sierpnia 2019 r. Wnioskodawca wystąpił do Sprzedawcy o skorygowanie faktur szacunkowych za miesiące maj i czerwiec 2019 r. zgodnie z zasadami określonymi w ustawie prądowej. **/k. 139 akt adm./**

Sprzedawca odpowiedział pismem z dnia 2 września 2019 r., w którym nie ustosunkował się w sposób jasny do żądania Wnioskodawcy. **/k. 140 akt adm./**

Faktury szacunkowe za miesiące lipiec i sierpień 2019 r. Sprzedawca skalkulował przy zastosowaniu spornej podwyższonej ceny energii elektrycznej 393,81 zł/MWh. Cena ta została także zastosowana przy rozliczeniu rzeczywistego zużycia energii elektrycznej w zakładzie Wnioskodawcy - faktura rozliczeniowa z dnia 2 września 2019 r. Należności wynikające z powyższych faktur Wnioskodawca uiszczył. **/k. 30-34 akt adm./**

Faktury szacunkowe za miesiące wrzesień, październik, listopad oraz grudzień 2019 r. również zostały skalkulowane przy zastosowaniu spornej podwyższonej ceny energii elektrycznej 393,81 zł/MWh. Należności za energię elektryczną wynikające z powyższych faktur Wnioskodawca uiszczył. **/k. 35-46v akt adm./**

W dniu 13 listopada 2019 r. Wnioskodawca zawarł ze Sprzedawcą aneks nr 2 do umowy, w którym strony, działając w wykonaniu art. 6 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy prądowej, ustaliły cenę energii elektrycznej obowiązującą w okresie od 1 stycznia 2019 r. do 30 czerwca 2019 r. na 206,20 zł/MWh. Sprzedawca nie zwrócił Wnioskodawcy środków pieniężnych z tytułu powstałej w ten sposób nadpłaty. **/k. 29-29v akt adm./**

Pismami z dni 15 oraz 19 listopada 2019 r. Sprzedawca skierował do Wnioskodawcy wezwania do zapłaty należności wynikającej z faktury szacunkowej za grudzień 2019 r. **/k. 144 akt adm./**

Pismem z dnia 25 listopada 2019 r. Sprzedawca poinformował o kolejnej jednostronnej podwyżce obowiązującej Wnioskodawcę ceny energii elektrycznej na 543,81 zł/MWh oraz opłaty handlowej na 19,99 zł. Zmiany te miały obowiązywać z mocą wsteczną od dnia 1 lipca 2019 r. Również tym razem Sprzedawca nie przesłał Wnioskodawcy pisemnej informacji o prawie do wypowiedzenia umowy ani nie przedstawił metody kalkulacji nowej ceny. Jako podstawę zmiany ceny Sprzedawca ponownie powołał zacytowaną powyżej klauzulę § 2 ust. 7 pkt 4 Ogólnych Warunków Umowy. **/k. 47, k. 48 akt adm./**

W ślad za pismem z dnia 25 listopada 2019 r. Sprzedawca wystawił Wnioskodawcy kolejne korekt faktur za miesiące od czerwca do grudnia 2019 r. uwzględniające podwyższoną po raz drugi cenę jednostkową energii elektrycznej, tj. 543,81 zł/MWh. Na egzemplarzach tych faktur jako data ich wystawienia przez Sprzedawcę został wskazany dzień 1 października 2019 r. (korekty za okres od czerwca do listopada) oraz 1 listopada 2019 r. (korekta za grudzień). Jako termin ich płatności zostały określone odpowiednio dni 8 października 2019 r. oraz 8 listopada 2019 r. **/k. 30-46v akt adm./**

Równocześnie ze wskazanymi powyżej: pismem informującym o drugiej podwyżce oraz korektami faktur z niej wynikającymi, Sprzedawca w dniu 25 listopada 2019 r. skierował do Wnioskodawcy pismo zatytułowane „informacja o planowanym wstrzymaniu dostaw energii”, którym wezwał go do uregulowania należności wynikających z ww. korekt faktur za miesiące od czerwca do listopada 2019 r. Należności wynikających z ww. korekt Wnioskodawca nie uiścił.

W dniu 3 grudnia 2019 r. Sprzedawca wystąpił do Dostawcy z wnioskiem o wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do zakładu Wnioskodawcy.

W dniu 6 grudnia 2019 r. Sprzedawca skierował do Wnioskodawcy kolejne pismo zatytułowane „informacja o planowanym wstrzymaniu dostaw energii”. Jako tytuł zadłużenia wskazane została w nim faktura szacunkowa za grudzień 2019 wraz z korektą. **/k. 54 akt adm./**

W dniu 9 grudnia 2019 r. wniosek o wstrzymanie został Sprzedawcy zwrócony celem potwierdzenia jego aktualności. **/k. 146, k. 54, k. 112 akt adm./**

Sprzedawca ponowił swój wniosek w dniu 12 grudnia 2019 r. Ponowiony wniosek nie został przez Dostawcę zrealizowany „z powodu braku możliwości technicznych w związku z możliwością wystąpienia stanu bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia pracowników zakładu oraz skażenia środowiska”. **/k. 112 akt adm./**

W dniu 19 grudnia 2019 r. do Dostawcy wpłynął kolejny wniosek Sprzedawcy o wstrzymanie. **/k. 158 akt adm./**

Wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej do zakładu Wnioskodawcy nastąpiło w dniu 27 grudnia 2019 r. Dostawy energii zostały wznowione w dniu 1 stycznia 2020 r. w następstwie rozpoczęcia realizacji umowy zawartej z innym sprzedawcą. **/k. 156-157, k. 153-154v akt adm./**

Faktem znanym Prezesowi URE z urzędu jest wydanie w dniu 20 maja 2019 r. decyzji o cofnięciu Sprzedawcy koncesji na obrót energią elektryczną w związku z niespełnianiem przez niego przesłanki, o której mowa w art. 33 ust. 1 ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, tj. niedysponowaniem środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności. Ponieważ Sprzedawca odwołał się od decyzji, sprawa oczekuje na rozpatrzenie przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynęło w dniu 4 grudnia 2019 r. pismo, w którym (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. zwróciła się o:

a) „rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. ul. (...), (...)-(...) W. (...) wobec Odbiorcy,

b) nakazanie sprzedawcy energii elektrycznej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. ul. (...), (...)-(...) W. (...) kontynuowania dostaw energii, tj. do dnia 31 grudnia 2019 r. **/k. 1-2 akt adm./**

Na skutek powyższego wniosku zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie rozstrzygnięcia sporu w przedmiocie nieuzasadnionego wstrzymania przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K. dostarczania energii elektrycznej do obiektu Wnioskodawcy, o czym Strony zostały zawiadomione pismem z dnia 6 grudnia 2019 r. Wezwano wówczas Strony do udzielenia wszelkich informacji mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie zaistniałego sporu oraz poinformowano je o wykorzystaniu na potrzeby przedmiotowego postępowania dokumentów zgromadzonych w trakcie czynności wyjaśniających prowadzonych na podstawie art. 28 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne pod sygn. (...), w związku ze skargą Wnioskodawcy z dnia 27 listopada 2019 r. **/k. 4-5v, k. 9-10 akt adm./**

Odpowiedzi Stron wpływały kolejno: w dniu 10 i 17 grudnia 2019 r. - pisma Wnioskodawcy, w dniu 18 grudnia 2019 r. - pismo Dostawcy oraz w dniu 24 grudnia 2019 r. - pismo Sprzedawcy. **/k. 53 i nast., k. 110-110v, k. 112 i nast., k. 121 i nast. akt adm./**

Sprzedawca dokonał pierwszej podwyżki w dniu 23 maja 2019 r. (z 244,60 zł/MWh na 393,81 zł/MWh), drugiej - w dniu 25 listopada 2019 r. (na 543,81 zł/MWh).

Spółka oraz powód pozostają w sporze co do zasadności pierwszej podwyżki dokonanej przez powoda w 2019 r. - sprawa ta toczy się z powództwa Spółki przed Sądem Okręgowym w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy pod sygnaturą XVI GC 976/19. **/k. 55-63v, k. 64-109 akt adm./**

W dniu 11 stycznia 2021 r. nastąpiła zmiana nazwy powoda z (...) sp. z o.o. na (...) sp. z o.o. **/k.69-81/**

W dniu 9 kwietnia 2020 r. nastąpiła zmiana nazwy zainteresowanego z (...) sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o. W dniu 16 września 2022 r. dokonano wpisu w rejestrze przedsiębiorców zmiany nazwy spółki z (...) na (...) K. sp.. z o.o. z siedzibą w S..

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 P.e. (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) w sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Z kolei stosownie do treści art. 6b P.e.:

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpiło nielegalne pobieranie paliw lub energii;
 - 2) odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.
2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.
 3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia.
 4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska.
 5. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania.
 6. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do obiektów służących obronności państwa.

Wskazane powyżej przepisy określają kompetencję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do rozstrzygania sporów, między innymi, w sprawach dotyczących nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii.

Podkreślić należy, że Prezes Urzędu uzyskał prawo rozstrzygania sporów wyłącznie w sprawach enumeratywnie wyliczonych w art. 8 ust. 1 P.e. Przepis ten, przewidujący kompetencje organu administracyjnego, ma charakter wyjątku od ogólnej reguły, zgodnie z którą sprawy sporne są rozstrzygane przez sądy. Odstępstwa od ogólnej reguły powinny być natomiast zawsze interpretowane w sposób zawężający, co oznacza, że nie można przypisać Prezesowi URE kompetencji w żadnej innej sprawie niż te, które zostały sprecyzowane w art. 8 ust. 1 P.e.

Przepis art. 6b P.e. określa warunki oraz tryb wstrzymania dostarczania energii odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii. Jeden z dwóch enumeratywnie wskazanych przypadków, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest uprawnione do wstrzymania dostaw paliw lub energii, stanowi sytuacja, w której odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi przez co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności.

Zgodnie z treścią art. 6b ust. 2 P.e. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.

Prezes URE rozstrzygając ten spór rozważył, czy spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 6b ust. 2 P.e.

Z zebranego materiału dowodowego bezspornie wynika, że podnoszone przez powoda zaległości spółki (...), jako odbiorcy energii elektrycznej miały charakter sporny. Wynikiem sporu z kolei było skierowanie sprawy do rozstrzygnięcia sporu przez sąd cywilny.

Odbiorca konsekwentnie kwestionował wysokość należności żądanych przez powoda i to zarówno w korespondencji pomiędzy stronami poprzedzającej postępowanie zakończone zaskarżoną decyzją, jak również w toku tego

postępowania. Odbiorca kwestionował działania powoda stanowiące jednostronne ustalenia zmian cen energii w oparciu o postanowienia zawartej w dniu 26 czerwca 2018 r. „umowy sprzedaży energii elektrycznej dla biznesu”. Postanowienia wskazanej umowy przewidywały stałe i gwarantowane ceny energii elektrycznej oraz sposób rozliczania oparty o rzeczywiste zużycie tej energii. Odbiorca dokonywał reklamacji faktur korygujących (wskazujących na rzekome zaległości podmiotu, na skutek podwyższenia ceny energii dokonanej przez powoda w trakcie jej trwania), których powód nie uwzględniał.

W niniejszej sprawie istotą nie jest przesądzenie, czy zakwestionowane należności z faktur korygujących były zasadne, czy nie. Istotą jest ustalenie, czy faktycznie można stwierdzić, że Odbiorca rzeczywiście pozostawał w zwłoce, skutkiem czego miałyby nastąpić wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do podmiotu wykonującego działalność gospodarczą.

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 maja 2009 r., sygn. akt XVII AmE 156/08, LEX nr 1727362, że „najistotniejszą przesłanką stwierdzenia, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione jest brak zaległości zainteresowanych w stosunku do powoda, brak bowiem istnienia tej przesłanki powoduje również odpadnięcie pozostałych przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego”.

Skoro zadłużenie po stronie (...) nie wystąpiło, ponieważ to po stronie powoda nastąpiło sprzeczne z zawartą umową, wystawienie faktury o zapłatę za energię elektryczną, a co nie zostało przez powoda skorygowane albowiem wszczęto postępowanie kwestionujące zasadność zastosowania wyższych cen i wystawienia faktur korygujących, to wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Stwierdzić należy, że kwoty określone w fakturach, będące faktyczną podstawą wstrzymania - były sporne, a dodatkowo poddane korekcie w pierwotnych fakturach, zostały one błędnie określone (co wynika z istoty faktury korygującej). W konsekwencji, w momencie zlecenia wstrzymania dostaw pomiędzy stronami toczył się spór cywilny co do wysokości ceny za energię elektryczną dostarczaną (...) w ramach zawartej z powodem umowy. Zgodnie z oświadczeniem Zainteresowanego 1, w toku toczącego się w tym zakresie procesu cywilnego wydane zostało na wniosek (...) postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, XVI Wydział Gospodarczy z dnia 6 grudnia 2019 r (sygn. akt XVI 976/19), udzielające (...) „zabezpieczenia roszczenia m.in. poprzez zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych Pulsara” (pismo Zainteresowanego 1 z 21 lutego 2020 r., k. 166 akt adm.).

Jak ustalono, „Informacja o planowanym wstrzymaniu dostaw energii” z dnia 25 listopada 2019 r. wskazywała na istnienie zwłoki w opłaceniu przez Wnioskodawcę należności wynikających z czterech faktur korygujących z datą ich wystawienia opisaną jako „1 października 2019 r.” oraz terminem płatności - „8 października 2019 r.”, tj.:

- (...) - korekta za okres od czerwca do sierpnia 2019 r.,
- (...) - korekta za wrzesień 2019 r.,
- (...) - korekta za październik 2019 r.,
- (...) - korekta za listopad 2019 r.

Zawarte korekty wskazanych faktur zmieniały wysokość należności, do uiszczenia których zobowiązany były (...), skutkowały tym samym - „nowym” terminem płatności.

Wskazane tych w fakturach należności wynikały z podwyżki dokonanej przez Sprzedawcę w dniu 25 listopada 2019 r. z tym, że jako termin płatności wyznaczono w nich dzień 8 października 2019 r. Prowadzi to do wniosku, że termin ten został wyznaczony „retroaktywnie” (z mocą wsteczną) na dzień przypadający ponad miesiąc wcześniej niż sama podwyżka. W tym zakresie Sąd podziela ustalenia i ocenę stanu faktycznego wyrażoną przez pozwanego.

Wobec powyższego skoro powód przesłał w listopadzie do (...) informację o podwyżce wraz z fakturami korygującymi, nie można uznać, iż termin ich płatności ustalony na październik 2019 r. za dający Odbiorcy realną możliwość

uiszczenia należności w terminie (abstrahując od kwestii dopuszczalności dokonania niniejszej podwyżki), brak jest przesłanek do uznania, że ten na dzień 25 listopada 2019 r. pozostawał w zwłoce z jego spełnieniem. Gdyby nawet hipotetycznie przyjąć datę podwyżki, tj. dzień 25 listopada 2019 r. jako początek siedmiodniowego terminu do zapłaty kwot wynikających z faktur korygujących, to termin zapłaty upływał w dniu 2 grudnia 2019 r.

W konsekwencji stwierdzić należy, że nawet w dniu wystąpienia przez powoda z wnioskiem o wstrzymanie (4 grudnia 2019 r.), ani w dniu samego wstrzymania (27 grudnia 2019 r.) nie byłaby spełniona przesłanka istnienia zwłoki wynoszącej co najmniej 30 dni po upływie terminu płatności, co automatycznie wyklucza możliwość uznania wstrzymania dostaw za uzasadnione.

Z kolei następną „Informacja o planowanym wstrzymaniu dostaw energii” z dnia 6 grudnia 2019 r. wskazywała na istnienie zwłoki w opłaceniu przez (...) należności wynikających z dwóch faktur:

- (...) - faktura szacunkowa za grudzień 2019 r., data wystawienia: 1 listopada 2019 r., termin płatności: 8 listopada 2019 r.,

- (...) - korekta faktury szacunkowej za grudzień 2019 r., data wystawienia opisana na „1 listopada 2019 r.”, a termin płatności „8 listopada 2019 r.”.

W swoich wyjaśnieniach powód, mając na względzie treść Informacji zmieniając w trakcie trwania postępowania swoje stanowisko oświadczył, że działania zmierzające do wstrzymania dostaw energii elektrycznej prowadził jedynie w oparciu o fakturę szacunkową za grudzień 2019 r. z dnia 1 listopada 2019 r., a nie o jej korektę. Faktura ta opiewała na kwotę 474.423,57 zł brutto, z czego 236.473,21 zł stanowiła bieżąca należność za energię elektryczną, a 236.473,21 zł to saldo na dzień 1.11.2019 r., z kolei 1.477,15 zł to odsetki (k. 142 akt adm.).

Odbiorca energii - (...) uiszczył wskazane należności za energię elektryczną przelewami bankowymi zrealizowanymi w dniu 5 listopada 2019 r. (236.473,21 zł, k. 197) oraz w dniu 27 listopada 2019 r. (236.473,21 zł – k. 198), natomiast nie uiszczył kwoty z tytułu odsetek.

Zdaniem Sądu, podziеляjąc stanowisko pozwanego, nie powstała w tak ustalonym stanie faktycznym zwłoka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobraną energię, co w konsekwencji wyklucza możliwość uznania wstrzymania dostaw za uzasadnione.

Należy stwierdzić, że jedynie prawidłowe określenie kwoty pieniężnej w wezwaniu wystosowanym w trybie art. 6 ust 3a P.e. w sposób nie budzący wątpliwości odbiorcy końcowego, daje dostawcy możliwość wstrzymania dostaw energii elektrycznej. Stąd też niewłaściwe określenie wartości należności, do której zapłaty zobowiązany jest odbiorca końcowy, pozbawia wezwanie wystosowane do odbiorcy końcowego w trybie art 6 ust. 3a P.e. zastrzeżonych w tym przepisie skutków materialno- prawnych..

Jak słusznie podnosił pozwany, wstrzymanie dostaw nie może następnie zostać konwalidowane przez wystawienie faktur korygujących wcześniejszą fakturę, która stała się podstawą do wstrzymania dostaw energii, czy wystawieniem nowych faktur. Udzielenie bowiem ochrony prawnej czynności wadliwej z materialnoprawnego punktu widzenia, prowadziłoby do zaakceptowania praktyki przedsiębiorstw energetycznych zmierzającej do wymuszenia od odbiorcy końcowego wadliwie naliczonej należności w drodze zastosowywania wstrzymania dostaw energii. Takie zastosowanie instytucji wstrzymania dostaw energii, jako narzędzia zmierzającego do ochrony nieuzasadnionych interesów dostawców energii, należy uznać za niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie, sprzedawca energii elektrycznej nie dochował należytej staranności w swoim działaniu. Ponadto nie wykazywał również gotowości do polubownego czy sądowego rozwiązania sporu z Wnioskodawcą, dążąc jedynie do wyegzekwowania z pozycji, co do zasady uprzywilejowanej, arbitralnie narzuconych przez siebie kwot. Takie działanie powoda istotnie, nie znajduje uzasadnienia w ratio legis art. 6b ustawy - Prawo energetyczne i nie pozwala na uznanie przedmiotowego wstrzymania dostaw za uzasadnione.

Odnosząc się natomiast do zagadnienia „zwłoki” w zapłacie należności za pobraną energię, wskazać należy, że zgodnie z art 476 k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Nie dotyczy to wypadku, gdy opóźnienie w spełnieniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zatem nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli dłużnik nie spełnia świadczenia, którego wysokość jak i tożsamość są błędnie wskazane. Również nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli żądana przez przedsiębiorstwo energetyczne „zaległa” zapłata z tytułu dostaw energii jest należnością sporną. W tym zakresie tut, Sąd podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt VI ACa 532/14.

Na gruncie niniejszej sprawy nie sposób mówić o bezsporności należności, które stanowiły dla powoda podstawę do wstrzymania dostaw. Cytowany wyżej wyrok Sądu Apelacyjnego, wskazuje dodatkowo, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej musi dotyczyć sytuacji jednoznacznych, kiedy posiadana wierzytelność jest wyraźnie i jednoznacznie oznaczona, tak że odbiorca nie może mieć wątpliwości czego dotyczy.

Rozliczenia pomiędzy powodem a (...) w ramach zawartej umowy, w odniesieniu do radykalnych podwyżek ceny za energię elektryczną, były niejednoznaczne i mało czytelne dla odbiorcy, który ostatecznie domagał się rozstrzygnięcia sporu przez sąd cywilny, wobec kategoryczności stanowiska powoda w niniejszej sprawie. Zainteresowany kwestionował w reklamacjach, że działania powoda są sprzeczne z wynikającym z przepisów ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 2538 ze zm., dalej „ustawa o zmianie ustawy o podatku akcyzowym”) obowiązkiem stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne cen energii elektrycznej nie wyższych niż stosowane dla odbiorcy końcowego w dniu 30 czerwca 2018 r.

Mając na uwadze powyższe, wobec stwierdzenia że pomiędzy stronami stosunku zobowiązaniowego powstał spór, poddany pod rozstrzygnięcie sądu cywilnego i tym samym uznanie, że spór ma miejsce, zarzut powoda naruszenia przez organ regulacyjny art. 6b ust. 2 P.e. należy uznać za całkowicie chybiony z uwagi na brak zaistnienia podstawowej przesłanki, którą jest wystąpienie zadłużenia.

Należy w tym miejscu stwierdzić, że aby uznać, że istnieje zaległość za energię po stronie odbiorcy, to musi istnieć podstawa do żądania danej zapłaty. W tym przypadku takiej podstawy nie było, o czym była mowa wyżej. Sąd w pełni podziela stanowisko pozwanego.

Należy również podnieść, że zgłoszone przez powoda reklamacje winny skutkować reasumpcją stanowiska Powoda w stosownym czasie, w tym poprzez odstąpienie od zlecenia wstrzymania dostaw energii skierowanego niezasadnie przez Powoda, jednakże wobec zaistnienia faktycznego sporu, rozstrzygnie je sąd cywilny.

Wskazać w tym miejscu należy, że uprawnienie do wstrzymania dostaw energii uznać należy za bardzo dotkliwą sankcję stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji stosunku do odbiorcy, gdyż tylko od jego decyzji zależało, czy w celu wymuszenia zapłaty należności, a jak się okazało – nienależnej w tym czasie, sięgnie po najdalej idący środek w postaci "odcięcia" dostaw energii, czy też nie. Z takiego uprawnienia zatem powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego. Wypowiedział się tym przedmiocie m.in. Sąd Apelacyjny w Warszawie, który stwierdził w wyroku z dnia 9 czerwca 2015 r. VI ACa 1121/14, LEX nr 1820930), że jeśli możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak uciążliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnej staranności wymaganej od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym. W niniejszej sprawie powód nie zachował zasad szczególnej staranności wskazanej wyżej, stąd też powód nie jest zwolniony z odpowiedzialności za własne działania bez zachowania zasad szczególnej staranności, co ostatecznie nie może negatywnie rzutować na niezawinione zachowanie zainteresowanego.

W konsekwencji powyższego Sąd stwierdza, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 6b ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne i powód dokonał wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do obiektu

Zainteresowanego niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Dlatego wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka P. Z. na okoliczności prowadzenia przez Powoda działań windykacyjnych w stosunku do Odbiorcy w celu odzyskania należności pieniężnych za sprzedaną energię elektryczną, istnienia wierzytelności pieniężnych w stosunku do Odbiorcy (Uczestnika), na rzecz którego Powód dokonywał sprzedaży energii elektrycznej, sposobu rozliczenia wpłat Odbiorcy z dnia 6 listopada 2019 roku oraz z dnia 27 listopada 2019 roku, kalkulacji ceny energii dla Powoda przed zawarciem umowy z Odbiorcą (Uczestnikiem) oraz na potrzeby podwyższenia stawki jednostkowej za dostarczanie energii elektrycznej na rzecz Odbiorcy w okresie od lipca 2019 roku do końca grudnia 2019 roku, wpływu regulacji prawnych krajowych oraz unijnych na wzrost ceny energii elektrycznej, procentowego wzrostu kosztów zakupu energii oraz certyfikatów, które miały wpływ na określenie ceny jednostkowej energii elektrycznej stanowiącej podstawę rozliczeń z Odbiorcą (Uczestnikiem) w okresie od lipca 2019 roku do końca grudnia 2019 roku; wystąpienia „istotnej” zmiany warunków rynkowych na Towarowej Giełdzie Energii, które miały wpływ na podwyższenie ceny jednostkowej energii elektrycznej stanowiącej podstawę rozliczeń z Odbiorcą (Uczestnikiem) z uwagi na to, że okoliczności, na które dowód ten miałby być przeprowadzony bezpośrednio wynikają z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy lub są nieistotne dla rozstrzygnięcia, co szczegółowo zostało omówione powyżej.

Wobec podniesionego zarzutu dokonania błędnych ustaleń faktycznych, co wiązałoby się z uchybieniami natury proceduralnej i naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, Sąd stwierdza i wskazuje na utrwalone już w orzecznictwie stanowisko, że postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351 /99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza

postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Wyjątki od zasady, że zarzuty procesowe odnoszące się do etapu postępowania administracyjnego nie mogą doprowadzić do uchylenia decyzji w ramach rozpoznania odwołania, które zostały wypracowane przez orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazują, że taka możliwość odnosi się tylko do takich zarzutów, które nie mogą być konwalidowane na etapie postępowania sądowego (jak ma to miejsce np. w odniesieniu do ustaleń faktycznych, środków dowodowych, oceny dowodów, niektórych wad formalnych samej decyzji), ale także waga tych zarzutów musi być na tyle istotna, że uzasadnia ona uchylenie decyzji. Chodzi zatem o takie uchybienia organu, na skutek których podmiot, którego dotyczy decyzja, nie ma zapewnionych odpowiednich gwarancji proceduralnych, chodzi o uchybienia tego rodzaju (wady kwalifikowanych decyzji), które istotnie wpłynęły na merytoryczną treść zaskarżonej decyzji lub też takie sytuacje, w których zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej, co w niniejszej sprawie nie nastąpiło.

Z tych względów Z tych względów Sąd oddalił odwołanie uznając je za niezasadne na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego. Na koszty postępowania złożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Ewa Malinowska